

Innst. 40 S

(2010–2011)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 162 S (2009–2010)

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Innledning

Den 15. januar 2010 ble det i Ankara undertegnet en skatteavtale med tilhørende protokoll mellom Norge og Tyrkia. Formålet med avtalen er å forhindre dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt samt å forebygge skatteunndragelse. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 4. september 2009. Avtalen ble på vegne av Norge undertegnet av ambassadør Cecilie Landsverk og på vegne av Tyrkia av direktør for inntektsadministrasjonen Mehmet Kilci.

Gjeldende skatteavtale ble undertegnet i Ankara 16. desember 1971. Behovet for revisjon ble tatt opp fra norsk side i 2007. Siden er det gjennomført to forhandlingsrunder som ledet fram til et avtaleutkast med tilhørende protokoll som ble parafert 28. mars 2008 i Oslo. Forhandlingene har fra norsk side vært ledet av avdelingsdirektør Per Olav Gjesti, Finansdepartementet.

Avtalen vil tre i kraft når begge stater har gitt hverandre melding om at de nødvendige konstitusjonelle skritt er tatt for at avtalen kan tre i kraft. Avtalen får virkning i begge stater fra og med det inntektsåret som følger etter det året avtalen trer i kraft. Fra samme tidspunkt opphører gjeldende avtale å ha virkning.

1.2 Generelle merknader

Avtalen inneholder 30 artikler og en tilhørende protokoll som utgjør en integrert del av avtalen. Avtalen følger i store trekk det mønster som er lagt til grunn i de dobbeltbeskatningsavtaler Norge har inngått med andre land i senere år. Disse avtalene bygger igjen på det mønster for bilaterale avtaler som er utarbeidet av OECD (OECD-mønsteret). Avtalen inneholder enkelte avvik fra dette mønsteret, fortrinnsvis ved at kildestatens beskatningsadgang på visse områder er utvidet i forhold til OECD-mønsteret. Noen av disse bestemmelsene er basert på utkastet til bilaterale dobbeltbeskatningsavtaler som FN har utarbeidet (FN-mønsteret). Enkelte endringer av særlig betydning i forhold til gjeldende avtale omtales i det følgende. Det vises ellers til bemerkningene til de enkelte artiklene nedenfor under avsnitt 3 i proposisjonen.

Avtalen får i alminnelighet bare virkning for inntektsskatter, jf. artikkel 2. Tyrkia utskriver ikke skatt på formue. Da formue ikke vil bli gjenstand for dobbeltbeskatning er formuesskatt utelatt fra avtalens alminnelige virkeområde. Dette medfører at personer som flytter fra Norge og blir bosatt i Tyrkia uten å ha emigrert fra Norge etter bestemmelsene i lov om skatt av inntekt og formue (skatteloven) 26. mars 1999 nr. 14, vil være formuesskattepliktig til Norge etter ordinære regler. Dette representerer en endring i forhold til gjeldende avtale. Bestemmelsene i artikkel 26 om utveksling av opplysninger og artikkel 27 om bistand til innfordring av skatter er imidlertid ikke begrenset til å gjelde inntektsskatter som nevnt i artikkel 2.

Avtalen inneholder særlige bestemmelser for virksomhet og arbeid utenfor kysten i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av naturressurser på begge staters kontinentalsokler tilsvarende slike som

finnes i de fleste skatteavtaler Norge har inngått de senere år, jf. artikkel 21. Gjeldende avtale omfatter også aktiviteter på de respektive staters kontinentalsokler, men hadde ikke særbestemmelser for dette.

Norge anvender kreditmetoden for å unngå dobbeltbeskatning, jf. artikkel 23. Det er i samsvar med alle skatteavtaler som er inngått etter 1992. At kreditmetoden brukes betyr at Norge kan skattlegge personer bosatt i Norge også for inntekter som har kilde i Tyrkia, og som Tyrkia etter avtalen er gitt adgang til å skattlegge. For å avverge dobbeltbeskatning må Norge så etter nærmere regler innrømme et fradrag i norsk skatt for skatt på samme inntekt som er betalt i Tyrkia. Kreditmetoden sikrer dermed at personer som er bosatt i Norge blir underlagt norsk skattenivå også på inntekter som er opptjent i Tyrkia. I gjeldende avtale benyttes (for andre inntekter enn kapitalinntekter) unntaksmetoden, som ikke har tilsvarende egenskap.

En konsekvens av overgangen til kreditmetoden er at personer bosatt i Norge som eier fast eiendom i Tyrkia eller driver virksomhet i Tyrkia, ikke lenger skal ha avkortet sitt gjelds- og gjeldsrentefradrag ved ligningen i Norge etter reglene i skatteloven §§ 4-31 og 6-91.

Etter gjeldende avtale kan Tyrkia oppkreve fraktskatt av norske rederier som går i internasjonal fart på Tyrkia. Etter den nye avtalen bortfaller denne retten.

I tråd med norske interesser innebærer avtalen sterkere begrensninger i adgangen til å ilegge kilde-skatt på utbytte og renter enn tilfellet er etter gjeldende avtale. For utbytte er satsene – forutsatt at visse vilkår er oppfylt – redusert fra 25/20 prosent til 5 prosent ved utdeling til selskap med 20 prosent eierandel. I øvrige tilfeller er kildeskattesatsen for utbytte redusert fra 30/25 prosent til 15 prosent.

Avtalen inneholder bestemmelser om utveksling av skatteopplysninger og bistand til innfordring av

skatter som er i samsvar med de någjeldende OECD-standarder.

Avtalen skal inngås på engelsk, norsk og tyrkisk. Alle tekstene har lik gyldighet, men ved tolkingstvill skal den engelske teksten være avgjørende. Som vedlegg til proposisjonen følger avtaleutkastet på engelsk og på norsk.

Det vises til proposisjonen for merknader til de enkelte artikler i avtalen.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Thomas Breen, Gerd Janne Kristoffersen, Stein Erik Lauvås, lederen Torgeir Micaelsen, Torfinn Opheim, Anita Orlund og Dag Ole Teigen, fra Fremskrittspartiet, Ida Marie Holen, Ulf Leirstein, Kenneth Svendsen og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Gunnar Gundersen, Arve Kambe og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Inga Marte Thorkildsen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Abid Q. Raja, slutter seg til regjeringens forslag om å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010.

3. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre slikt

v e d t a k :

Stortinget samtykker til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Tyrkia, undertegnet i Ankara 15. januar 2010.

Oslo, i finanskomiteen, den 26. oktober 2010

Torgeir Micaelsen

leder

Torfinn Opheim

ordfører